

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

ל' שבט

משניות מבוארות • מסכת בבא קמא פרק ה

אפטרופוס בעלתו מועד, שאם יזח פעם אחר ישלם מקרקע יתומים, נתקח חרש, או נשתפה השוטה, או והגדיל הקטן, חזר לתמותו. דרשות משנה, מועד שיצא מרשות בעליו לרשות אחר, חזר לתמותו, דיכול לומר דאלו היה השור ברשותי, התיי שומרו שומרה מעלה, ולא יזהו גנח. דברי רבי מאיר, רבי יוסי אומר, הרי הוא בחזקתו. דבר אביי ליה דרשדח אינו משנה, מועד דבר אביי, שמיך שמיך לגנח ולמקדו אחזו לקר, אינו חבי מיתה. אם יצא גנח שאמר (שמות כ"א) "יחי יחי", מעצמו, ולא שיגזיחוהו אחרים.

ה שור שנגח את האדם ומת, מועד משלם את כפר. דמי נזק כמו אם היה עבד נקמר בשוק ונתנו לורשי המת. דכתיב (שם ט') "ונתן פדיון נפשו", ותם פטור מן הכפר. דכתיב (שם כ"ב) "ובעל השור יקר", נזק דקמי כפר, וזה הוא בין פני מועד חביב מיתה. דכתיב (שם כ"ב) בתם שנגח את האדם "סכול יסקל שבור", וכן שור שנגח בנן קטן וכן בנן שנה טהנה חבינו עליון סקילה וכפר בגדולים. דכתיב (שם א') "אם בן יזח או בת יזח", לכות על הטקנים בגדולים, ומפרש בגמרא פיון דתם קטילין ליה. מועד היכי משבחת ליה ומשני בגו שהודיע בבית דין וברח לשדה, נגח השור מועד עבד כנעני ששבל לשם עבד ומקמי מצות כאשה. או שנגח אדם בגניבת והמיתו נתן שלשים סלעים. בן שהוא יפה מזה מנה, ובן שאינו יפה אלא דינר אחד, דכתיב (שם ט') "סוף שלשים שקלים יתן לאדוניו" והשור נקלם בין הם בין מועד, דבתם נמי חביב (שם כ"א) כ"ה סקול יסקל השור". ז שור שהיה מתחפר כבתל, ונפל הפלג על האדם והמיתו, או נתפן להרוג את הבתמה, והרג את האדם, ואפילו נתפן לגריר לעכסם והרג את אדם, פטור מיתה. דכתיב (שם ט"ו) "השור יסקל וגם בעליו יומת", כמיתת הבעלים קר מיתת השור, מה בעלים עד דמפון ליה אף שור עד דמפון, ואם מועד להתחפר כפתילם להפליס על בני אדם אף על פי שהשור פטור מן המיתה הבעלים משלמים קר. וילקטין מדתביב (שם ט"ז) "אם כפר" לרבות של כנפנה ככנפנה. ז שור האשה וכן שור היתומים, שאין להם אפטרופוס לשמרו. וכן שור האפטרופוס, שור של יתומים שעל האפטרופוס שלחו לשמרו. וכן שור האדון, שאין לו בעלים. שור ההקדש, שפטור משלם, וכן שור שנת הרב, וירשים, דדתי הקפיקר, הרי זה אלו אם נזרח אדם, חביב מיתה, דשבעה שור חביבי בטוגח אדם, חד לטיהי, והשדה לרבות ששה שנים האלו. רבי יהודה אומר, שור המדבר, וכן שור הנשקפה, או שור הר שמת, טטוריים מן המיתה, לפי שאין יוצא בעלים, וסובר רבי יהודה, אפילו נגח השור ואחר קר הקדיש פטור מן המיתה, וכן אגב חתי הרב, ואחר קר מת הרב. ח שור שהוא יוצא להסקל, הני שפגרו די לסקל, והקדישו בעליו, אינו מושק. כיון שישנו יוצא דינו לסקל אינו ברשותו. שחטו, בשור אסור באכילה. דמרבין מדתביב (שם כ"ה) "סכול יסקל השור לוי יאכל את בשרו", אם בשנסקל הרי הוא אסור משום נבלה, ומה תלמוד לומר "ולא יאכל את בשרו"? אלא לרבות בשקטו, וגם בתרובין "ובעל השור יקר" (שם ט"ו) שאף הבעלים

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים דהשומרים משלמים הנזק כמו הבעלים, ואם היה השור מועד משלם נזק שלם. ותם משלם חצי פטור. וכן בשוק השור דמחייב בקרקוין לבעלים. מקא מפרש התנא אם שפרו בשמירה פחותה, ויצא והדיק, באיזה אופן חביב קשור בעליו במסוכה בחבל, שהיא שמירה פחותה, שצריך לקשרה בשלשלת של ברזל, או נעל בפניו כראוי דלת שמירה לעמוד ברוח מצויה, ויצא והדיק, אחד תם מועד חביב, ואחד מועד בין הוא מועד חביב, דברי רבי מאיר, דסובר סתם שורים לאו בחזקת שומר קומי, וקאמר רמקאית תם לעבד ליה שמירה פחותה, וכתב רמקאית (שם ט') "ולא ישמרו" בעי מועד, וצריך שמירה מעלה, וליף כתיב גיחה בתם וכתביב גיחה כמועד, מה מועד שמירה מעלה תם שמירה מעלה בעי. רבי יהודה אומר, תם חביב שצריך שמירה מעלה. ומועד שור מחלק מועד, אף על פשעלם יצא נזק החלק של תם. שנאמר (שם ט') "ולא ישמרו בעליו" מיהו, ושמור הוא זון, וזה שפעה לו שמירה פחותה, דאין רבי אחר רבי אלא למעט, דגם בשמירה פחותה קמי במועד. רבי אלעזר אומר, רבי חייב למועד, אלא סכין, דהוי כמפדל קלב רע בתוך ביתו, וכתוב (דברים כ"ג) "ולא תשים דמים בביתך", וכתב הרע"ב שיש שלש מחלוקות בדבר, לרבי מאיר, בין תם ובין מועד בשמירה פחותה חביב, ובמעלה פטור, ולרבי יהודה של בשמירה פחותה פטור מחלק של מועד, ובחלק של תמות חביב עד שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה.

פרק ה א שור שנגח את הפרה ונמצא עברה בצדה, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, אם משנגחה ילדה, משלם חצי נזק לפרה ורביעי נזק לולד. וכן פרה שנגחה את השור ונמצא ולדה בצדה, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, משלם חצי נזק מן הפרה ורביעי נזק מן הולד. ב הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ושקרתו בהמתו של בעל הבית, פטור. ואם הוקה בקו, ושרתו פתוחה, ואם הכניס ברשות, בעל חצר חביב.

שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה. **פרק ה א** שור תם שנגח את הפרה מעברה, ונמצא עברה בצדה מת, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, ומת מקמת בעצמו לא מקמת הנגיחה, והוא אין בעל השור חביב בנזקי הולד, אם משנגחה יצא נזק לפרה, דכין שור תם. ורביעי נזק לולד. כסומכוס, דאמר ממון המיטל כספק חולקין, ולקח משלם חצי מהחצי נזק לולד. דהוי רביעי (אם חביב חולקין עליו, וסוברים משנגחה מתחבר עלו להביא רחנה ועד שלא נכמי ראייה. לא חביב לשלם לולד). וכן פרה תמה מעברת שנגחה את השור ונמצא ולדה בצדה ח, והיון דתם אינו משלם אלא מגופו, וכשנאכדה הפרה או נגבה, או א שאין בה שער חצי נזק, ורצה ליקח החצי נזק אם נמתדל ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, והולד לא שייך בהוק. אם משנגחה ילדה, והולד הוי מגוון הפויק דמעברת שנגחה היא וקרה נגוח. משלם חצי נזק מן הפרה, כשנגחה לפרה. ורביעי נזק מן הולד, כשלא נמצאת הפרה כסומכוס. אכל להכניס אינו גובה מן הולד כלל מספק, דהמוציא מחברו עליו הראיה. ב הקדר העשה קדרות, שהניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ושרתו בהמתו של בעל הבית פטור, דלא היה לו להניס. אם הוקה בהמתה על בעל הבית כהן הקדרות, בעל הקדרות חביב, ואם הכניס בעל הקדרות

לשקלם, והרג בו קומא, פטור מיתה. דכתיב (שם ט"ו) "השור יסקל וגם בעליו יומת", כמיתת הבעלים קר מיתת השור, מה בעלים עד דמפון ליה אף שור עד דמפון, ואם מועד להתחפר כפתילם על בני אדם אף על פי שהשור פטור מן המיתה הבעלים משלמים קר. וילקטין מדתביב (שם ט"ז) "אם כפר" לרבות של כנפנה ככנפנה. ז שור האשה וכן שור היתומים, שאין להם אפטרופוס לשמרו. וכן שור האפטרופוס, שור של יתומים שעל האפטרופוס שלחו לשמרו. וכן שור האדון, שאין לו בעלים. שור ההקדש, שפטור משלם, וכן שור שנת הרב, וירשים, דדתי הקפיקר, הרי זה אלו אם נזרח אדם, חביב מיתה, דשבעה שור חביבי בטוגח אדם, חד לטיהי, והשדה לרבות ששה שנים האלו. רבי יהודה אומר, שור המדבר, וכן שור הנשקפה, או שור הר שמת, טטוריים מן המיתה, לפי שאין יוצא בעלים, וסובר רבי יהודה, אפילו נגח השור ואחר קר הקדיש פטור מן המיתה, וכן אגב חתי הרב, ואחר קר מת הרב. ח שור שהוא יוצא להסקל, הני שפגרו די לסקל, והקדישו בעליו, אינו מושק. כיון שישנו יוצא דינו לסקל אינו ברשותו. שחטו, בשור אסור באכילה. דמרבין מדתביב (שם כ"ה) "סכול יסקל השור לוי יאכל את בשרו", אם בשנסקל הרי הוא אסור משום נבלה, ומה תלמוד לומר "ולא יאכל את בשרו"? אלא לרבות בשקטו, וגם בתרובין "ובעל השור יקר" (שם ט"ו) שאף הבעלים

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים משלם נזק שלם. ותם משלם חצי נזק. קשרו גלגליו במוסקה, ונגעל בפניו כראוי, ויצא והדיק, אחד תם ואחד מועד חביב, דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר, תם חביב ומועד חביב, שנאמר (שם ט"ו) "ולא ישמרו בעליו" ומשור הוא זה. רבי אלעזר אומר, רבי יוסי שמירה אלא סכין.

פרק ה א שור שנגח את הפרה ונמצא עברה בצדה, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, אם משנגחה ילדה, משלם חצי נזק לפרה ורביעי נזק לולד. וכן פרה שנגחה את השור ונמצא ולדה בצדה, ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה, משלם חצי נזק מן הפרה ורביעי נזק מן הולד. ב הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ושקרתו בהמתו של בעל הבית, פטור. ואם הוקה בקו, ושרתו פתוחה, ואם הכניס ברשות, בעל חצר חביב.

משניות מבוארות

מסכת בבא קמא פרק ה

ל' שבט

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים דהשומרים משלמים הנזק כמו הבעלים, ואם היה השור מועד משלם נזק שלם. ותם משלם חצי פטור. וכן בשוק השור דמחייב בקרקוין לבעלים. מקא מפרש התנא אם שפרו בשמירה פחותה, ויצא והדיק, באיזה אופן חביב קשור בעליו במסוכה בחבל, שהיא שמירה פחותה, שצריך לקשרה בשלשלת של ברזל, או נעל בפניו כראוי דלת שמירה לעמוד ברוח מצויה, ויצא והדיק, אחד תם מועד חביב, ואחד מועד בין הוא מועד חביב, דברי רבי מאיר, דסובר סתם שורים לאו בחזקת שומר קומי, וקאמר רמקאית תם לעבד ליה שמירה פחותה, וכתב רמקאית (שם ט') "ולא ישמרו" בעי מועד, וצריך שמירה מעלה, וליף כתיב גיחה בתם וכתביב גיחה כמועד, מה מועד שמירה מעלה תם שמירה מעלה בעי. רבי יהודה אומר, תם חביב שצריך שמירה מעלה. ומועד שור מחלק מועד, אף על פשעלם יצא נזק החלק של תם. שנאמר (שם ט') "ולא ישמרו בעליו" מיהו, ושמור הוא זון, וזה שפעה לו שמירה פחותה, דאין רבי אחר רבי אלא למעט, דגם בשמירה פחותה קמי במועד. רבי אלעזר אומר, רבי חייב למועד, אלא סכין, דהוי כמפדל קלב רע בתוך ביתו, וכתוב (דברים כ"ג) "ולא תשים דמים בביתך", וכתב הרע"ב שיש שלש מחלוקות בדבר, לרבי מאיר, בין תם ובין מועד בשמירה פחותה חביב, ובמעלה פטור, ולרבי יהודה של בשמירה פחותה פטור מחלק של מועד, ובחלק של תמות חביב עד שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה.

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים משלם נזק שלם. ותם משלם חצי פטור. וכן בשוק השור דמחייב בקרקוין לבעלים. מקא מפרש התנא אם שפרו בשמירה פחותה, ויצא והדיק, באיזה אופן חביב קשור בעליו במסוכה בחבל, שהיא שמירה פחותה, שצריך לקשרה בשלשלת של ברזל, או נעל בפניו כראוי דלת שמירה לעמוד ברוח מצויה, ויצא והדיק, אחד תם מועד חביב, ואחד מועד בין הוא מועד חביב, דברי רבי מאיר, דסובר סתם שורים לאו בחזקת שומר קומי, וקאמר רמקאית תם לעבד ליה שמירה פחותה, וכתב רמקאית (שם ט') "ולא ישמרו" בעי מועד, וצריך שמירה מעלה, וליף כתיב גיחה בתם וכתביב גיחה כמועד, מה מועד שמירה מעלה תם שמירה מעלה בעי. רבי יהודה אומר, תם חביב שצריך שמירה מעלה. ומועד שור מחלק מועד, אף על פשעלם יצא נזק החלק של תם. שנאמר (שם ט') "ולא ישמרו בעליו" מיהו, ושמור הוא זון, וזה שפעה לו שמירה פחותה, דאין רבי אחר רבי אלא למעט, דגם בשמירה פחותה קמי במועד. רבי אלעזר אומר, רבי חייב למועד, אלא סכין, דהוי כמפדל קלב רע בתוך ביתו, וכתוב (דברים כ"ג) "ולא תשים דמים בביתך", וכתב הרע"ב שיש שלש מחלוקות בדבר, לרבי מאיר, בין תם ובין מועד בשמירה פחותה חביב, ובמעלה פטור, ולרבי יהודה של בשמירה פחותה פטור מחלק של מועד, ובחלק של תמות חביב עד שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה.

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים משלם נזק שלם. ותם משלם חצי פטור. וכן בשוק השור דמחייב בקרקוין לבעלים. מקא מפרש התנא אם שפרו בשמירה פחותה, ויצא והדיק, באיזה אופן חביב קשור בעליו במסוכה בחבל, שהיא שמירה פחותה, שצריך לקשרה בשלשלת של ברזל, או נעל בפניו כראוי דלת שמירה לעמוד ברוח מצויה, ויצא והדיק, אחד תם מועד חביב, ואחד מועד בין הוא מועד חביב, דברי רבי מאיר, דסובר סתם שורים לאו בחזקת שומר קומי, וקאמר רמקאית תם לעבד ליה שמירה פחותה, וכתב רמקאית (שם ט') "ולא ישמרו" בעי מועד, וצריך שמירה מעלה, וליף כתיב גיחה בתם וכתביב גיחה כמועד, מה מועד שמירה מעלה תם שמירה מעלה בעי. רבי יהודה אומר, תם חביב שצריך שמירה מעלה. ומועד שור מחלק מועד, אף על פשעלם יצא נזק החלק של תם. שנאמר (שם ט') "ולא ישמרו בעליו" מיהו, ושמור הוא זון, וזה שפעה לו שמירה פחותה, דאין רבי אחר רבי אלא למעט, דגם בשמירה פחותה קמי במועד. רבי אלעזר אומר, רבי חייב למועד, אלא סכין, דהוי כמפדל קלב רע בתוך ביתו, וכתוב (דברים כ"ג) "ולא תשים דמים בביתך", וכתב הרע"ב שיש שלש מחלוקות בדבר, לרבי מאיר, בין תם ובין מועד בשמירה פחותה חביב, ובמעלה פטור, ולרבי יהודה של בשמירה פחותה פטור מחלק של מועד, ובחלק של תמות חביב עד שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה.

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים משלם נזק שלם. ותם משלם חצי פטור. וכן בשוק השור דמחייב בקרקוין לבעלים. מקא מפרש התנא אם שפרו בשמירה פחותה, ויצא והדיק, באיזה אופן חביב קשור בעליו במסוכה בחבל, שהיא שמירה פחותה, שצריך לקשרה בשלשלת של ברזל, או נעל בפניו כראוי דלת שמירה לעמוד ברוח מצויה, ויצא והדיק, אחד תם מועד חביב, ואחד מועד בין הוא מועד חביב, דברי רבי מאיר, דסובר סתם שורים לאו בחזקת שומר קומי, וקאמר רמקאית תם לעבד ליה שמירה פחותה, וכתב רמקאית (שם ט') "ולא ישמרו" בעי מועד, וצריך שמירה מעלה, וליף כתיב גיחה בתם וכתביב גיחה כמועד, מה מועד שמירה מעלה תם שמירה מעלה בעי. רבי יהודה אומר, תם חביב שצריך שמירה מעלה. ומועד שור מחלק מועד, אף על פשעלם יצא נזק החלק של תם. שנאמר (שם ט') "ולא ישמרו בעליו" מיהו, ושמור הוא זון, וזה שפעה לו שמירה פחותה, דאין רבי אחר רבי אלא למעט, דגם בשמירה פחותה קמי במועד. רבי אלעזר אומר, רבי חייב למועד, אלא סכין, דהוי כמפדל קלב רע בתוך ביתו, וכתוב (דברים כ"ג) "ולא תשים דמים בביתך", וכתב הרע"ב שיש שלש מחלוקות בדבר, לרבי מאיר, בין תם ובין מועד בשמירה פחותה חביב, ובמעלה פטור, ולרבי יהודה של בשמירה פחותה פטור מחלק של מועד, ובחלק של תמות חביב עד שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה.

ואם יהנה ממנו מעל. וגומרין דינו לסקל ברשות הקדש. ואם שחטו לפני שנגמר דינו, בשור מתר באכילה. ט מסקול הבעלים לשומר חנם, ולשואל, לטשא שכה, ולשוכר, עד שלא נגח, ונגח קשהו ברשות השומר, פלו נכנסו תחת הבעלים דהשומרים משלמים הנזק כמו הבעלים, ואם היה השור מועד משלם נזק שלם. ותם משלם חצי פטור. וכן בשוק השור דמחייב בקרקוין לבעלים. מקא מפרש התנא אם שפרו בשמירה פחותה, ויצא והדיק, באיזה אופן חביב קשור בעליו במסוכה בחבל, שהיא שמירה פחותה, שצריך לקשרה בשלשלת של ברזל, או נעל בפניו כראוי דלת שמירה לעמוד ברוח מצויה, ויצא והדיק, אחד תם מועד חביב, ואחד מועד בין הוא מועד חביב, דברי רבי מאיר, דסובר סתם שורים לאו בחזקת שומר קומי, וקאמר רמקאית תם לעבד ליה שמירה פחותה, וכתב רמקאית (שם ט') "ולא ישמרו" בעי מועד, וצריך שמירה מעלה, וליף כתיב גיחה בתם וכתביב גיחה כמועד, מה מועד שמירה מעלה תם שמירה מעלה בעי. רבי יהודה אומר, תם חביב שצריך שמירה מעלה. ומועד שור מחלק מועד, אף על פשעלם יצא נזק החלק של תם. שנאמר (שם ט') "ולא ישמרו בעליו" מיהו, ושמור הוא זון, וזה שפעה לו שמירה פחותה, דאין רבי אחר רבי אלא למעט, דגם בשמירה פחותה קמי במועד. רבי אלעזר אומר, רבי חייב למועד, אלא סכין, דהוי כמפדל קלב רע בתוך ביתו, וכתוב (דברים כ"ג) "ולא תשים דמים בביתך", וכתב הרע"ב שיש שלש מחלוקות בדבר, לרבי מאיר, בין תם ובין מועד בשמירה פחותה חביב, ובמעלה פטור, ולרבי יהודה של בשמירה פחותה פטור מחלק של מועד, ובחלק של תמות חביב עד שישמרו שמירה מעלה, ולרבי אלעזר, דאין לו שמירה.